

בעניין: _____ גודה

ע"י ב"כ עוה"ד מיכל פינצ'וק (מ.ר. 21600)
ו/או אליהו אברם (מ.ר. 11851) ו/או הישאים שבאיטה (מ.ר. 17362)
ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

המערער

- נ ג ד -

1. _____ אברהם
2. _____ צבי
3. מדינת ישראל
שלושתם באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
רח' עוזי חסון 4, ירושלים 94152
טל: 02-6208177; פקס: 02-6222385

המשיבים

כתב ערעור

המערער מתכבד להגיש בזאת ערעור על פסק דינו של כבוד השופט ר. יעקובי בת.א. 20965/98 בבית משפט השלום בירושלים, אשר ניתן בתאריך 25.5.00 והומצא לידי ב"כ המערער בתאריך 1.6.00.

הערעור מופנה אך ורק כנגד שיעור הפיצויים הנמוך בסך 13,000 ₪ שנקבע לתובע.

עותק מאושר של פסק הדין מצורף לכתב הערעור.

ואלה נימוקי הערעור:

1. מבוא:

בית משפט קמא הנכבד קבע בפסק דינו כי הוכח כל החלק העובדתי שבכתב התביעה וכי דין תביעתו של המערער להתקבל. (עמ' 3, שורה 9-8 לפסק הדין).

בית המשפט קמא הנכבד הוסיף וקבע לענין נזקי התובע, כי "הבושה הקשה בהשפלות שעבר, יחד עם המכות הגופניות אכן מהוות חבלות לגוף ולנפש. כשמוסיפים לכך גם את שלילת החרות בגין מעצר השווא הרי שמדובר בנזקים משמעותיים". (עמ' 7, שורה 14-11). נזקים אלו, קובע ביהמ"ש הנכבד, הטביעו חותמם גם לעתיד "באופן שהתובע נושא עמו צער ועלבון שספק אם יימחו אי פעם". (שם שורה 15).

2. טעה בית משפט קמא הנכבד בקובעו לתובע פיצויים בסכום כולל של 13,000 ₪ בלבד, סכום אשר אינו עומד ביחס סביר לנזק הלא ממוני שנגרם לתובע והוכר ע"י ביהמ"ש, ונמוך בהרבה מהמקובל בנסיבות הענין.

3. טעה בית משפט קמא הנכבד עת פסק לתובע פיצויים בסך 13,000 ₪ בלבד בין היתר בגין שלילת חרות עקב מעצר שווא למשך 48 שעות. הזכות לחירות אישית הינה אחת מזכויות היסוד של האדם וזכותה לעיגון בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. ראוי היה כי הפגיעה הקשה בזכות זו תזכה את התובע בפיצוי בשעור גבוה יותר.
4. טעה בית משפט קמא הנכבד עת פסק לתובע פיצויים בסך 13,000 ₪ בלבד בין היתר בגין המכות הגופניות הקשות שספג, הבושה הקשה וההשפלות הקשות שעבר. סעיף 2 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו קובע: אין פוגעים בחייו, בגופו או בכבודו של אדם באשר הוא אדם. הפיצויים הנמוכים שנפסקו לתובע אינם משקפים את הפגיעה הקשה בזכויותו והנזק שנגרם לו.
5. טעה בית משפט קמא הנכבד עת נמנע מלהטיל על הנתבעים פיצויים עונשיים, זאת למרות ממצאיו החמורים כנגד המשיבים 1 ו-2 וקביעתו המפורשת כי הארוע הנדון בכתב התביעה הינו "מקרה חמור ביותר של שימוש לרעה בכח ובסמכויות, באורח בלתי מרוסן". (שם, עמ' 3, שורות 10-11)
6. טעה בית משפט קמא הנכבד בקובעו כי פיצוי התובע בסכום כולל של 13,000 ₪ מכיל בתוכו גם את הריבית על התקופה בת שמונה שנים ורבע, ממועד הארועים ועד מועד פסק הדין.
- אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את הערעור ולהגדיל את סכום הפיצויים שנפסקו למערער באופן משמעותי וכן לחייב את המשיבים בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט בערעור זה.

ירושלים, היום 5 לחודש ליולי שנת 2000.

מיכל פינצ'וק, עו"ד
ב"כ המערער

(ת.ש.2765)